

SİGORTA POLİÇENİZ SİZİ GERÇEKTE KORUYOR MU?

Sigorta poliçelerinde en çok gözden kaçan 12 kritik kör nokta

İÇİNDEKİLER

- 1. Giriş**
- 2. Koruma Algısı ve Poliçe Gerçeği**
- 3. Eksik Sigorta ve Güncel Değer Riski**
- 4. Operasyonel Gerçeklik ile Poliçe Uyumu**
- 5. Makine, Ekipman ve Yaş Kriterleri**
- 6. Wording ve Özel Şartların Belirleyici Rolü**
- 7. Muafiyetler ve Sessiz Finansal Kayıplar**
- 8. İş Durması Teminatındaki Kritik Boşluklar**
- 9. Yangın Dışı Duruş Senaryoları**
- 10. Zincirleme Hasar Etkileri**
- 11. Poliçeler Arası Entegrasyon İhtiyacı**
- 12. Sektörel Risklerin Doğru Kurgulanması**
- 13. Yönetim Sorumluluğu Boyutu**
- 14. Sonuç ve Değerlendirme**

1. Giriş

Şirketlerde sigorta, çoğu zaman tamamlanmış bir güvenlik mekanizması gibi değerlendirilir. Poliçeler yenilenir, primler ödenir, teminat tabloları dosyalanır ve süreç rutin biçimde devam eder. Bu yapı doğal olarak bir koruma hissi yaratır. Ancak uygulamada asıl soru, bu koruma hissinin ne kadarının gerçek olduğudur.

Bir işletmenin sigortalı olması ile gerçekten korunuyor olması aynı şey değildir. Çünkü hasar anında sonucu belirleyen unsur yalnızca poliçenin varlığı değil; hangi risklerin hangi şartlarla teminat altına alındığı, hangi alanlarda sınırlama bulunduğu ve poliçe metninin nasıl kurgulandığıdır.

Birçok kurumda sigorta yapısı yıllar içinde alışkanlığa dönüşür. Oysa işletmenin büyüklüğü, üretim şekli, kullanılan makineler, depo yapısı, tedarik zinciri, müşteri ilişkileri ve faaliyet kapsamı sürekli değişir. İş modeli değişirken poliçeler aynı mantıkla yenileniyorsa, görünürde devam eden koruma gerçekte zayıflamış olabilir.

Bu doküman, tam da bu noktaya dikkat çekmek için hazırlanmıştır. Amaç bir teklif sunmak değil; mevcut sigorta yapısının kağıt üzerinde değil, gerçek bir hasar senaryosunda nasıl sonuç verebileceğini düşünmeye davet etmektir.

2. Koruma Algısı ve Poliçe Gerçeği

Kurumsal hayatta sigorta, çoğu zaman riskin devredildiği alan olarak görülür. Bu yaklaşım belirli ölçüde doğrudur. Ancak pratikte risk, yalnızca poliçede tanımlanan çerçeve ve şartlar dahilinde devredilebilir. Bu nedenle “poliçemiz var” ifadesi, her zaman “korunuyoruz” anlamına gelmez.

Sorunun temelinde çoğu zaman algı ile sözleşme gerçeği arasındaki fark bulunur. Yönetim tarafında teminatın genel çerçevesi bilinir; yangın sigortası vardır, makine poliçesi vardır, iş durması teminatı vardır. Ancak bu teminatların hangi limitlerle, hangi istisnalarla ve hangi özel şartlarla çalıştığı detaylı şekilde ele alınmadığında, koruma algısı olduğundan daha güçlü hale gelir.

Hasar anında yaşanan şaşkınlığın önemli bir bölümü buradan kaynaklanır. Beklenti geniştir; uygulama ise poliçe metninin izin verdiği kadardır. Bu nedenle kurumsal sigorta yapısı değerlendirilirken ilk bakılması gereken alan, poliçenin varlığı değil, yarattığı koruma algısının ne kadar gerçekçi olduğudur.

3. Eksik Sigorta ve Güncel Değer Riski

Bir işletmenin sabit kıymetleri, makina parkı, stok yapısı ve yatırım büyüklüğü zaman içinde değişir. Enflasyon, döviz kuru, yeni satın almalar, kapasite artışları ve inşaat maliyetlerindeki yükseliş; sigorta bedellerinin kısa sürede güncelliğini kaybetmesine neden olabilir. Buna rağmen birçok yapıda sigorta bedelleri geçmiş yılların mantığıyla taşınmaya devam eder.

Bu durum eksik sigorta riskini doğurur. Eksik sigorta, yalnızca teorik bir kavram değildir; hasar anında tazminatın beklenenden daha düşük çıkmasına yol açabilecek en kritik alanlardan biridir. Özellikle bina, makine, tesisat, stok ve demirbaş değerleri gerçek güncel maliyetlerle uyumlu değilse, poliçe var olsa bile koruma eksik kalabilir.

Bazı şirketlerde sigorta bedelleri yalnızca muhasebe değerleri veya eski maliyetler üzerinden okunur. Oysa sigorta açısından önemli olan, olası bir hasar sonrasında aynı varlığın yerine konulmasının bugünkü maliyetidir. Bu maliyet ile poliçede yazan bedel arasında fark açıldığında, en kritik anda koruma seviyesi düşer.

Bu nedenle güncel değer çalışması, sigorta yapısının teknik sağlığı açısından temel önemdedir. Poliçe yenilemesi yalnızca prim pazarlığına değil, bedel doğruluğuna da odaklanmalıdır.

4. Operasyonel Gerçeklik ile Poliçe Uyumu

Şirketlerin faaliyetleri zaman içinde değişir. Yeni üretim hatları kurulur, ek depo alanları kullanılır, fason süreçler devreye girer, lojistik akış değişir, müşteri profili farklılaşır, hatta bazı işletmeler bambaşka bir risk

yoğunluğuna geçer. Ancak poliçe yapısı bu değişime aynı hızla uyum sağlamazsa, sözleşme ile operasyon arasındaki mesafe açılır.

Sigorta sözleşmesinin etkinliği, işletmenin gerçek faaliyeti ile ne kadar uyumlu olduğuna bağlıdır. Kapsam kağıt üzerinde yeterli görünse bile, fiili kullanım şekli farklıysa, risk transferi eksik kalabilir. Örneğin ek depolama alanlarının bildirimi yapılmamış olabilir, üretim sürecinde kullanılan bazı ekipmanlar poliçe kurgusunda doğru tanımlanmamış olabilir veya faaliyet sınıfı gerçekte olduğundan daha dar yorumlanıyor olabilir.

Bu tür uyumsuzluklar genellikle hasar öncesi dönemde görünmez. Çünkü günlük operasyon sigortanın sınırlarını test etmez. Ancak hasar gerçekleştiğinde, eksper incelemesi ve poliçe metni birlikte değerlendirildiğinde, mevcut yapının gerçek operasyonel profile ne kadar uzak olduğu ortaya çıkabilir.

Bu nedenle sağlıklı bir sigorta değerlendirmesi yalnızca poliçe okumakla sınırlı kalmamalı; işletmenin bugün ne yaptığı, nasıl yaptığı ve hangi süreçler üzerinden çalıştığı da dikkate alınmalıdır.

5. Makine, Ekipman ve Yaş Kriterleri

Özellikle üretim yapan kurumlarda makine ve ekipmanlar, sigorta yapısının en hassas alanlarından biridir. Çünkü makine varlığı sadece bedel açısından değil, kullanım süresi, bakım düzeyi, yedek parça bulunabilirliği ve yaş kriterleri açısından da farklı riskler taşır.

Pek çok poliçede makine ve ekipmanlar teminat kapsamında görünür. Ancak detaylara inildiğinde belirli yaş sınırları, amortisman etkileri, bakım yükümlülükleri veya eski ekipmanlara ilişkin kısıtlayıcı özel şartlar bulunabilir. Bu durum, özellikle eski makinelerle çalışan tesislerde kritik hale gelir.

Örneğin bir işletmede ortalama makine yaşı 18-20 yıl seviyesindeyse, poliçede yer alan teknik şartlar fiilen koruma alanını daraltıyor olabilir. Şirket prim ödüyor olsa da, hasar anında beklediği ölçüde tazminat alamayabilir veya değerlendirme yaklaşımı nedeniyle önemli kayıplar yaşayabilir.

Makine parkının yaşı ile poliçe kurgusu arasındaki uyum, yalnızca teknik bir detay değil; işletmenin operasyonel sürdürülebilirliğiyle doğrudan ilgilidir. Çünkü üretim hattının durması, yalnızca fiziksel hasar değil, teslimat, müşteri ilişkisi ve nakit akışı üzerinde de baskı yaratır. Bu nedenle ekipman riski, görünenden daha stratejik bir başlıktır.

6. Wording ve Özel Şartların Belirleyici Rolü

Bir poliçeyi gerçekten belirleyen unsur çoğu zaman teminat tablosu değil, wording yapısıdır. Teminat limiti, başlıklar veya genel açıklamalar ilk bakışta yeterli görünebilir. Ancak hasarın nasıl yorumlanacağı, hangi durumda ödeme yapılacağı, hangi olayların kapsam dışında kalacağı çoğunlukla poliçenin detay metninde belirlenir.

Bu nedenle wording, sigorta sözleşmesinin kalbidir. Aynı teminat başlığı altında düzenlenmiş iki poliçe, wording farkı nedeniyle çok farklı sonuçlar doğurabilir. Özellikle özel şartlar, istisnalar, ek klozlar ve sektöre göre eklenen teknik notlar; hasar anındaki sonucu doğrudan etkiler.

Kurumsal yapılarda en sık görülen sorunlardan biri, poliçenin başlıklarına güvenilip alt metinlerin yeterince sorgulanmamasıdır. Bu durumda şirket, geniş koruma altında olduğunu düşünürken aslında yorum farkı yaratabilecek çok sayıda sınırlama taşıyor olabilir.

Sağlıklı bir sigorta yapısı, sadece “hangi teminatlar var” sorusunu değil, “bu teminat hangi wording ile çalışıyor” sorusunu da cevaplayabilmelidir. Hasar anında sürpriz yaşanmaması için poliçe metinlerinin operasyonel gerçeklikle uyumlu hale getirilmesi kritik önemdedir.

7. Muafiyetler ve Sessiz Finansal Kayıplar

Muafiyetler, poliçelerin en az konuşulan ama en etkili alanlarından biridir. İlk bakışta teknik bir detay gibi görünseler de, hasar anında doğrudan nakit çıkışına dönüştükleri için finansal etkileri son derece büyüktür.

Bazı yapılarda yüksek muafiyet, prim avantajı sağladığı için makul kabul edilir. Ancak hasar sıklığı olan işletmelerde bu yaklaşım zaman içinde sessiz bir maliyete dönüşebilir. Özellikle küçük ve orta ölçekli hasarlar, poliçe üzerinde var gibi görünen bir teminata rağmen fiilen şirketin kendi bilançosu üzerinde kalabilir.

Bu noktada asıl mesele, muafiyetin sadece miktarı değil; işletmenin hasar profiliyle uyumudur. Sık ama orta ölçekli hasar yaşayan bir yapıda yüksek muafiyet, toplam maliyeti artırabilir. Buna karşılık daha seyrek ve büyük hasar senaryosu olan bir yapıda farklı bir denge kurulabilir.

Dolayısıyla muafiyetler sadece poliçe pazarlığının unsuru değil, risk finansmanı stratejisinin bir parçasıdır. Kurumun hasar geçmişi, nakit akışı ve risk iştahı dikkate alınmadan belirlenen muafiyet yapıları, görünmeyen fakat sürekli tekrarlanan kayıplar doğurabilir.

8. İş Durması Teminatındaki Kritik Boşluklar

Birçok kurum fiziksel varlıklarını sigortaladığında önemli ölçüde güvende olduğunu düşünür. Oysa büyük hasarların en yıpratıcı etkisi çoğu zaman yalnızca fiziksel kayıp değil, işin durmasıdır. Üretim kesilir, teslimatlar aksar, müşteriler bekler, sabit giderler devam eder ve nakit akışı baskı altına girer.

İş durması teminatı bu nedenle kritik bir unsurdur. Ancak pratikte bu teminatın var olması tek başına yeterli değildir. Asıl önemli olan, süresinin, limitinin ve tetikleyici koşullarının işletmenin gerçek toparlanma süreciyle uyumlu olup olmadığıdır.

Bir tesiste fiziksel hasarın onarımı üç ayda tamamlanabilir; ancak üretimin eski verimine dönmesi altı ay sürebilir. Tedarik zincirinin normale dönmesi, iş gücünün yeniden organize edilmesi veya müşteri akışının düzelmesi daha da uzun zaman alabilir. Poliçede tanımlanan iş durması süresi bu gerçeği yansıtmıyorsa, şirket en zor döneminde koruma boşluğu ile karşılaşabilir.

İş durması teminatı yalnızca teknik bir ek değil, işletmenin süreklilik planının sigortadaki karşılığıdır. Bu nedenle kapsamı teorik değil, operasyonel gerçekler üzerinden değerlendirilmelidir.

9. Yangın Dışı Hasar Senaryoları

Kurumsal yapılarda operasyon kaybı çoğu zaman yangınla ilişkilendirilir. Oysa modern işletmelerde hasar senaryoları çok daha çeşitlidir. Kritik bir makinenin arızalanması, ana elektrik hattındaki sorun, soğutma sisteminin devre dışı kalması, otomasyon altyapısındaki problem, tedarikçide yaşanan bir aksama veya altyapı kaynaklı kesintiler de ciddi sonuçlar doğurabilir.

Sorun şu ki, birçok sigorta yapısı iş kaybı ve finansal etkiyi esas olarak yangın veya belirli fiziksel hasarlara bağlı biçimde ele alır. Bu da yangın dışındaki senaryolarda işletmenin beklediği ölçüde koruma bulamamasına neden olabilir.

Gerçek operasyonel risk, yalnızca klasik teminat mantığıyla değil; işletmenin hangi tür hasarlar karşısında zayıf kalabileceği sorusuyla değerlendirilmelidir. Çünkü bazı sektörlerde en büyük kayıp yangın değil, kritik bir ekipmanın devre dışı kalması, altyapı kesintisi ya da süreç akışının bozulmasıdır.

Bu nedenle yangın dışı hasar senaryolarının ayrıca ele alınması gerekir. Sigorta yapısı, yalnızca en görünür riske değil, işletme üzerinde ciddi etki yaratabilecek tüm kritik başlıklara göre şekillendirilmelidir.

10. Zincirleme Hasar Etkileri

Hasar, çoğu zaman tekil bir olay gibi düşünülür. Oysa gerçek hayatta etkisi zincirleme biçimde ilerler. Bir yangın ya da makine hasarı yalnızca fiziksel zarara neden olmaz; üretim planını bozar, teslimatları geciktirir, sözleşmesel baskı yaratır, müşteri memnuniyetini düşürür ve finansal tablolar üzerinde ikinci dalga etkiler oluşturur.

Bu zincirleme yapı, sigorta değerlendirmelerinde çoğu zaman yeterince dikkate alınmaz. Oysa kurumsal riskin önemli bir bölümü, ilk hasarın kendisinden değil, onun işletme içindeki ve dışındaki etkilerinden doğar.

Örneğin tek bir üretim hattının durması, o hatta bağlı sevkiyat takvimini etkileyebilir. Geciken siparişler müşteri ilişkilerini zorlayabilir. Nakit tahsilatı yavaşlayabilir. Alternatif üretim veya acil tedarik maliyetleri devreye girebilir. Bazı durumlarda itibar kaybı bile maddi kayıptan daha uzun süreli etkiler bırakabilir.

Bu nedenle risk transferi, yalnızca fiziksel zararın tazmini olarak düşünülmemelidir. Şirketin işleyişine yayılan zincirleme etkiler de göz önüne alınmalı, poliçe yapısı mümkün olduğunca bu bütüncül resme göre ele alınmalıdır.

11. Poliçeler Arası Entegrasyon İhtiyacı

Bir işletmede yangın, makine kırılması, elektronik cihaz, iş durması, emniyeti suistimal, üçüncü şahıs sorumluluk veya yönetici sorumluluğu gibi birden fazla poliçe bulunabilir. Ancak bu poliçelerin bir arada bulunması, otomatik olarak bütüncül koruma anlamına gelmez.

Asıl kritik konu, bu poliçelerin birbiriyle nasıl konuştuğudur. Aralarında boşluk varsa, risk transferi parçalı kalır. Biri diğerinin kapsamadığını tamamlamıyorsa, şirket her poliçeye ayrı ayrı sahip olsa bile kritik anlarda açıkta kalabilir.

Kurumsal yapılarda en sık karşılaşılan sorunlardan biri, poliçelerin farklı dönemlerde, farklı amaçlarla ve birbirinden bağımsız mantıklarla düzenlenmesidir. Bu durumda bazı riskler iki kez düşünülürken, bazıları hiç sahiplenilmemiş olabilir.

Sağlıklı bir sigorta mimarisi, poliçeleri tek tek değil, birbirini tamamlayan bir yapı olarak tasarlamalıdır. Etkili koruma, poliçe sayısından değil; entegrasyon kalitesinden doğar.

12. Sektörel Risklerin Doğru Kurgulanması

Her sektör aynı risk profilini taşımaz. Üretim yapan bir sanayi kuruluşunun ihtiyaçları ile lojistik şirketinin, gıda üreticisinin, ihracatçının, depo işletmecisinin veya kimya tesisinin ihtiyaçları aynı değildir. Buna rağmen standart poliçe yapıları çoğu zaman benzer kalıplarla düzenlenir.

Bu durum en büyük riski yaratır. Çünkü standart metinler, sektörün operasyonel gerçeklerini tam yansıtmayabilir. Bazı sektörlerde makine bağımlılığı çok yüksektir. Bazılarında stok hassasiyeti öne çıkar. Bazılarında ise üçüncü şahıs etkileri veya tedarik zinciri bağlantısı daha kritik hale gelir.

Sektörel farklar yalnızca teminat başlığını değil, wording tercihlerini, özel şartları, limit yapılarını ve değerlendirme yaklaşımını da değiştirmelidir. Aynı ürünün farklı sektörlerde farklı sonuç vermesinin sebebi budur.

Bu nedenle doğru sigorta kurgusu, genel ürün bilgisinden önce sektör bilgisini gerektirir. Poliçenin işletmenin faaliyet yapısına temas etmesi, gerçek korumanın en önemli şartlarından biridir.

13. Yönetim Sorumluluğu Boyutu

Büyük hasarlar yalnızca operasyonel sonuç doğurmaz. Aynı zamanda yönetim kararlarının da sorgulanmasına yol açabilir. Risklerin önceden değerlendirilip değerlendirilmediği, gerekli önlemlerin alınıp alınmadığı, kritik poliçe yapılandırılmalarının gözden geçirilip geçirilmediği gibi sorular, hasar sonrasında daha görünür hale gelir.

Bu durum özellikle yönetim kurulu, üst düzey yöneticiler ve karar vericiler açısından önemlidir. Çünkü bazı senaryolarda yalnızca maddi zarar değil, yönetsel sorumluluk alanı da gündeme gelebilir. Şirket içinde alınan ya da alınmayan kararlar, sonradan daha farklı bir dikkatle incelenebilir.

Standart kurumsal uygulamalarda bu başlık çoğu zaman arka planda kalır. Oysa risk yönetimi, sadece varlık koruma meselesi değil; aynı zamanda yönetsel özenin ve karar kalitesinin de bir parçasıdır.

Bu nedenle sigorta yapısına yalnızca satın alma veya operasyon perspektifinden değil, yönetim sorumluluğu perspektifinden de bakmak gerekir. Çünkü etkili risk yönetimi, sadece hasarı değil, hasar sonrası sorgulama alanlarını da daraltır.

14. Sonuç ve Değerlendirme

Kurumsal sigorta yapılarında asıl mesele, poliçelerin mevcut olup olmaması değil; kritik bir hasar anında gerçekten nasıl sonuç verecekleridir. Çoğu yapıda risk, poliçesizlikten değil, mevcut poliçelerin işletmenin güncel gerçekliğiyle tam uyumlu olmamasından kaynaklanır.

Eksik sigorta, güncel olmayan bedeller, makine yaş kriterleri, wording kaynaklı sınırlamalar, yetersiz iş durması kurgusu, yüksek muafiyetler, entegrasyon eksikliği ve sektörel farkların dikkate alınmaması; görünürde var olan korumanın etkisini zayıflatabilir.

Bu nedenle sağlıklı yaklaşım, poliçeleri yalnızca yenilemek değil; belirli aralıklarla teknik açıdan yeniden okumaktır. Sadece fiyat değil, yapı değerlendirilmelidir. Sadece teminat listesi değil, hasar anında çalışacak mekanizma sorgulanmalıdır.

Bu doküman bir teklif değildir. Amaç, mevcut yapının güçlü ve zayıf yönlerini daha görünür hale getirmek ve kurumları daha bilinçli bir değerlendirme çerçevesine davet etmektir.

Bizimle iletişime geçin.

Adres : Maslak Mahallesi, Maslak Meydan Sokak, Beybi Giz Plaza A Blok No:1 Kat:21 İç Kapı No: 79 Sarıyer / İstanbul

Telefon: +90 212 227 07 13 Fax : +90 212 227 07 15

Web : www.bigsrb.com

